

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **nezl. A. P. H.**, zastoupeného zákonnou zástupkyní P. H., nar. X, bytem tamtéž, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 376/1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13.6.2016, sp. zn. SZ/MPSV-2016/85984-923, č.j. MPSV-2016/124684-923, o **příspěvku na péči,**

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí ČR **s e z r u š u j e** a věc se mu vrací k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 13.6.2016, sp. zn. SZ/MPSV-2016/85984-923, č.j. MPSV-2016/124684-923 žalované Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR změnilo

rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Ostravě ze dne 13.4.2016 č.j. 56097/2016/KAR tak, že nezl. žalobci byl snížen příspěvek na péči z 9 000 Kč na 6 000 Kč měsíčně ode dne 1.5.2016. Žalovaný jakožto odvolací orgán dospěl k závěru, na základě posudku posudkové komise MPSV ČR ze dne 20.5.2016, že u žalobce jde o osobu do 18 let věku, která se podle ust. § 8 odst. 1 písm. b) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost).

Zákonná zástupkyně nezletilého žalobce proti uvedenému rozhodnutí podala včasnou žalobu, ve které nesouhlasila se závěrem žalovaného, že u nezl. žalobce byly uznány jako nevládané čtyři základní životní a to orientace, komunikace, tělesná hygiena a osobní aktivity. Toto hodnocení je v příkrém rozporu s odborným psychologickým vyšetřením Mgr. R. K., v jehož závěru potvrzuje v důsledku dětského autismu, středně těžké mentální retardace a generalizované úzkostné poruchy potřebnou pomoc, dopomoc a dohled u dalších základních životních potřeb a to stravování, oblékání a obouvání, výkon fyziologické potřeby a péči o zdraví. Podle zákonné zástupkyně bylo rozhodnutí žalovaného vydáno na základně nedostatečně zjištěného skutkového stavu, a domáhala se proto jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 13.6.2016, sp. zn. SZ/MPSV-2016/85984-923, č.j. MPSV-2016/124684-923, připojeným správním spisem žalovaného téže spisové značky a připojeným správním spisem Úřadu práce České republiky - krajská pobočka v Ostravě sp. zn. SZ/286130/2012/AIS-SSL a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době vydání rozhodnutí žalovaného (§ 75 s.ř.s.).

Ze správního spisu Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Ostravě krajský soud zjistil, že na základě žádosti nezl. žalobce podané jeho zákonnou zástupkyní dne 25.6.2008 mu byl rozhodnutím Magistrátu města Karviné ze dne 3.11.2008 přiznán příspěvek na péči ve výši 3 000 Kč měsíčně od června 2008. Dne 31.3.2010 podala zákonná zástupkyně nezl. žalobce návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči, o kterém rozhodl Magistrát města Karviné dne 21.6.2010 tak, že se tento příspěvek od 1.3.2010 zvyšuje z částky 3 000 Kč na 5 000 Kč měsíčně. Žalobce byl v rámci tohoto správního řízení uznán podle posudku posudkového lékaře OSSZ Karviná ze dne 21.5.2010 osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. – středně těžká závislost. Oznámením ze dne 25.3.2013 zahájil Úřad práce ČR – krajská pobočka v Ostravě řízení ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči nezl. žalobce. V rámci tohoto řízení bylo realizováno dne 23.5.2013 sociální šetření, v němž se kromě jiného uvádí, že žalobce rozpozná jednotlivé potraviny, nají se lžící, napije se, jídlo musí mít nakrájené na malé kousky, potřebuje pomoc s oblékáním, na WC dojde, ale neprovede očištění. Poté kdy byl vypracován posudek posudkovým lékařem OSSZ Karviná dne 1.7.2013, vydal Úřad práce ČR – krajská pobočka v Ostravě rozhodnutí ze dne 16.7.2013 o poskytování příspěvku na péči ve výši 6 000 Kč měsíčně od dubna 2013. Zákonná zástupkyně proti tomuto rozhodnutí podala odvolání, o kterém

rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 4.12.2013 tak, že se nezl. žalobci přiznává od 1.3.2013 příspěvek na péči ve výši 9 000 Kč. Žalovaný tehdy vycházel z posudku posudkové komise MPSV ČR (dále jen PK MPSV ČR) ze dne 13.11.2013. V tomto posudku se v diagnostickém souhrnu zdravotních postižení nezl. žalobce uvádí atypický autismus s mentální retardací, motorická dyskoordinace, porucha spánku a stavy zmatenosti, divergentní strabismus a příčné plochonoží. Posudek obsahuje výňatek z doložené zdravotní dokumentace a sociálního šetření a v jeho závěru se uvádí, že žalobce je osobou do 18 let věku závislou na péči jiné fyzické osoby ve stupni III., tj. těžké závislosti, kdy nezvládá samostatně a potřebuje pomoc druhé osoby při sedmi základních životních potřebách a to: orientaci, komunikaci, stravování, tělesné hygieně, oblékání – obouvání, výkon fyziologické potřeby a osobních aktivitách. Uvedený posudkový závěr je odůvodněn doslovně takto: *PK MPSV ČR provedla nové posouzení v rámci „doplňkového řízení“, vzala na vědomí námítky stran přípravy a ohřevu stravy, jež je jako úkon hodnocen v rámci „péče o domácnost“, který se však u osob do 18 let věku nehodnotí, čímž lze vlastně souhlasit, (šlo jen o administr. technickou záměnu formulací, myšleno „že takto úkony zaštitěny“ v rámci péče o domácnost i přesto, že se nehodnotí. Pročež: ač hrubé „rozdělení stravy lžící za účelem pozření sousta se nejeví být problémem“, výběr stravy s jejím přenesením, naservírováním, přípravou - apod. – pak v dlouhodobém průběhu ano, (neb není zde možné uznat přípravu stravy v rámci péče o domácnost). Na rozdíl od LPS OSSZ uznává PK i nadále jako nezvládatelnou – v požadovaném období hodnocení – základní životní potřebu oblékání – obouvání.*

Správní řízení předcházející žalobou napadenému rozhodnutí bylo zahájeno oznámením Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Ostravě ze dne 4.1.2016 ve věci opětovného posouzení nároku a výše dávky příspěvek na péči. V jeho průběhu bylo provedeno sociální šetření dne 20.1.2016 a ze záznamu o tomto šetření krajský soud mj. zjistil, že co do zvládání základní životní potřeby oblékání a obouvání oblečení žalobci vždy připraví matka tak, aby odpovídalo počasí a dané situaci. Žalobce si oblečení sám nevezme a nevybere. Ráno, když jde do školy, mu matka pomáhá s oblékáním i obouváním, po návratu ze školy jej ponechá, aby se oblékal sám, avšak je nutno dohlížet, zda je oblečen správně a zda nemá věci naruby. Boty si neumí zavázat. Co se týče základní životní potřeby – výkon fyziologické potřeby, je v záznamu uvedeno, že na toaletu zajde, provede fyziologickou potřebu, ale již neprovede očistu, tuto provádí matka a ve škole asistentka. Dne 14.3.2016 podal posudek posudkový lékař OSSZ Karviná se závěrem, že žalobce je osobou do 18 let věku závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Podle jeho posudku žalobce potřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc při základních životních potřebách orientace, komunikace a osobní aktivity. Na základě tohoto posudku vydal Úřad práce ČR – krajská pobočka v Ostravě dne 13.4.2016 rozhodnutí, kterým žalobci snížil od 1.5.2016 příspěvek na péči z 9 000 Kč na 3 000 Kč měsíčně. Proti tomuto rozhodnutí podala zákonná zástupkyně nezl. žalobce odvolání, ve kterém namítala nezvládání stejných základních životních potřeb, jaké později uvedla v žalobě. O tomto odvolání rozhodl žalovaný, jak shora uvedeno, žalobou napadeným rozhodnutím.

Součástí správního spisu žalovaného je posudek PK MPSV ČR ze dne 20.5.2016. Jeho obsahem je přehled použité zdravotnické dokumentace žalobce a uvedení jeho zdravotních omezení, kterým je střední mentální retardace, autistické rysy, motorická dyskoordinace, hypermetropie s astigmatismem, divergentní

konkomitantní strabismus, dekolorace disku optického svazku, lehká slabozrakost, příčné plochonoží a pollinóza. Dále se v posudku uvádí neurologický nález ze dne 24.8.2015 a psychologické vyšetření Mgr. K. ze dne 16.9.2015 a výpis ze sociálního šetření ze dne 20.1.2016. Posudková komise dále v posudku uvedla komentář k sociálnímu šetření (pozn. soudu - stejného znění jako následující část posudku zabývající se odvoláním zákonné zástupkyně žalobce), psychiatrický nález MUDr. C. ze dne 18.3.2016 a učinila závěr, že žalobce je osobou do 18 let věku, která se považuje podle § 8 odst. 1 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb. za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost). K odvolacím námitkám zákonné zástupkyně nezl. žalobce uvedla: „*není medicínský důvod pro nezvládání mobility, stravování, fyziologické potřeby, péče o zdraví (je mobilní bez pomůcek, nejsou parézy končetin, vidí, konzumaci lžící lze považovat za přijatelný standard, při převlékání po příchodu ze školy oblékání zvládne, dohled na výběr oblečení ani na výkon dalších rozporovaných potřeb nelze u 13 letého dítěte považovat za mimořádnou péči, je nutné důsledně trvat povinnosti ráno se obléci a nedělat to za něj z důvodu úspory času, má kapacitu zvládání očištění po stolici, je však nutné trvat na jeho provádění a umytí si rukou, není potřebné ošetřování, nemá pravidelnou medikaci, občasná ošetření v nemocnici nejsou prováděna každodenně, může použít facilitátory - boty na suchý zip). Nezvládání tělesné hygieny PK uznala.*“

Při jednání krajského soudu zákonná zástupkyně nezl. žalobce uvedla, že žalobce je schopen rozpoznat jednotlivé potraviny a nápoje, z psychického hlediska však není schopen posoudit vhodnost konkrétních potravin a nápojů. Nápoj je schopen si nalít a vypít jej, rozhodně však není schopen si naservírovat stravu a naporcovat ji. Připravené jídlo je schopen konzumovat za použití lžice, avšak musí mu jej naporcovat. Opakovaně se bezvysledně pokoušela nezletilého naučit používání příboru, avšak bezvysledně, špatně drží i lžici. Hotová jídla je schopen přenést, avšak nikoliv naporcovat. Žalobce nemá stanovený žádný dietní režim, avšak zákonná zástupkyně musí dohlížet na dodržování stravování, neboť žalobce není schopen adekvátně reagovat a uvědomit si, kdy má hlad nebo žízeň a kdy je nasycený. Pokud jde o základní životní potřebu oblékání a obouvání, uvedla zákonná zástupkyně, že žalobce není schopen si vybrat adekvátně k počasí, ročnímu či dennímu období oblečení, stejně tak i obuv a na oblékání reaguje s obavami. Musí jej oblékat, aby došel do školy; za situace, kdy zůstává doma, tak se i sám oblékne. Obutí a sezutí obuvi je schopen zvládnout u obuvi se suchými zipy, není schopen zavázat a odvázat tkaničky. Žalobce rozhodně není schopen manipulovat s jednotlivými oděvy v souvislosti s denním režimem. K výkonu fyziologické potřeby zákonná zástupkyně uvedla, že žalobce je schopen použít WC v domácím prostředí, v cizím prostředí má však strach a na WC jej musí doprovodit. Problematická je u něj očista, kterou odmítá z toho důvodu, že by si pošpinil ruce. K základní životní potřebě péče o zdraví zákonná zástupkyně dodala, že nezl. žalobce je alergik, k čemuž předložila k nahlédnutí zdravotní záznamy MUDr. R. Š., ve kterých je uvedena diagnóza celoroční chronická intermitentní alergická rýma, polyvalentní alergie a léčba lékem Desloratadin Mylan 1x1 obden. Tyto léky užívá nezletilý celoročně, sám by si je nevzal, nepamatuje na to, musí mu je podávat ona. Nezl. žalobce používá ortopedické vložky do bot, což musí rovněž zajišťovat zákonná zástupkyně.

Podle ust. § 8 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb. (po 31.12.2011), *osoba do 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické*

osoby ve

- a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři základní životní potřeby,*
 - b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat čtyři nebo pět základních životních potřeb,*
 - c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat šest nebo sedm základních životních potřeb,*
 - d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat osm nebo devět základních životních potřeb,*
- a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.*

Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. ve znění k 1.1.2012 při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby:

- a) mobilita,
- b) orientace,
- c) komunikace,
- d) stravování,
- e) oblékání a obouvání,
- f) tělesná hygiena,
- g) výkon fyziologické potřeby,
- h) péče o zdraví,
- i) osobní aktivity,
- j) péče o domácnost.

Podle § 9 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb. *schopnost zvládat základní životní potřebu uvedenou v odst. 1 písm. j) se nehodnotí u osob do 18 let věku.*

Podle § 9 odst. 4 zákona č. 108/2006 Sb. *při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle ust. 9 odst. 5 zákona č. 108/2006 Sb. *pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.*

Podle přílohy č. 1 k vyhl. č. 505/2006 Sb., ve znění účinném do 31.8.2016, která blíže vymezuje posuzování schopnosti zvládat základní životní potřeby:

a) Mobilita:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, chůzí po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových.

b) Orientace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat.

c) Komunikace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna dorozumět se a porozumět, a to mluvenou srozumitelnou řečí a psanou zprávou, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům nebo zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky.

d) Stravování:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim.

e) Oblékání a obouvání:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.

f) Tělesná hygiena:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna použít hygienické zařízení, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, česat se, provádět ústní hygienu, holiť se.

g) Výkon fyziologické potřeby:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna včas používat WC, vyprázdnit se, provést očistu, používat hygienické pomůcky.

h) Péče o zdraví:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovená léčebná a ošetřovatelská opatření a používat k tomu potřebné léky, pomůcky.

i) Osobní aktivity:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vstupovat do vztahů s jinými osobami, stanovit si a dodržet denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí jako např. vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.

j) Péče o domácnost:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna nakládat s penězi v rámci osobních příjmů a domácnosti, manipulovat s předměty denní potřeby, obstarat si běžný nákup, ovládat běžné domácí spotřebiče, uvařit si teplé jídlo a nápoj, vykonávat běžné domácí práce, obsluhovat topení a udržovat pořádek.

Podle ustanovení § 1 odst. 4 vyhl. č. 505/2006 Sb. za neschopnost zvládnutí základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Za neschopnost zvládnutí základní životní potřeby se považuje rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění základní životní potřeby v přijatelném

standardu.

V rámci odvolacího řízení, na jehož základě bylo vydáno konečné správní rozhodnutí ze dne 13.6.2016, doplnil žalovaný dokazování posudkem od posudkové komise MPSV ČR, který byl vypracován dne 20.5.2016. Tento posudek byl vzat jako stěžejní důkaz pro odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. V posudku je uvedena jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu střední mentální retardace a autistické rysy, motorická dyskoordinace, tedy stejné zdravotní postižení jaké bylo uvedeno v posudku PK MPSV ČR ze dne 13.11.2013. Při ústním jednání krajského soudu zákonná zástupkyně nezl. žalobce mj. také uvedla, že se zdravotní stav žalobce nezměnil, spíše se zhoršuje a z posudku samotného rovněž nevyplývá, že by se zdravotní stav žalobce v mezidobí posudků posudkových komisí stabilizoval či dokonce zlepšil. Vystává tedy základní otázka, proč v posudku ze dne 2.10.2013 uznala posudková komise nezl. žalobce za osobu do 18 let věku závislou na péči jiné fyzické osoby ve III. stupni závislosti, která potřebovala pomoc druhé osoby při sedmi základních životních potřebách - orientace, komunikace, stravování, oblékání – obouvání, tělesné hygieně, výkonu fyziologické potřeby a osobních aktivitách. Nutno poznamenat, že u obou výše citovaných posudků byl přítomný stejný další odborný lékař – psychiatr. Podle posudku ze dne 20.5.2016 nezvládá žalobce pouze základní životní potřeby orientace, komunikace, tělesné hygieny a osobní aktivity. K posudku ze dne 13.11.2013 krajský soud poznamenává, že samotné posudkové zhodnocení, jak již bylo shora citováno, je natolik neúplné a navíc nelogické, že z něj nelze seznat, z jakých konkrétních důvodů posudková komise hodnotila zvládání či nezvládání základních životních potřeb. Posudek ze dne 20.5.2016 je pak neúplný již v tom, že nedává odpověď na otázku, z jakých důvodů od doby podání předchozího posudku již žalobce není uznán nezvládáním základních životních potřeb stravování, oblékání a obouvání a výkonu fyziologické potřeby, zda je tomu tak z důvodu zlepšení jeho zdravotního stavu či biopsychosociálním vývojem. Navíc tento posudek nedává dostatečnou odpověď ohledně zvládání či nezvládání základních životních potřeb, které namítá zákonná zástupkyně v žalobě a které byly namítány i v rámci odvolacího řízení. Ohledně základní životní potřeby stravování se v něm toliko uvádí, že *„konzumaci stravy lžící lze považovat za přijatelný standard“*, zatímco zákonná zástupkyně žalobce namítala, že žalobce není schopen si stravu naservírovat a zejména není schopen si ji naporcovat. Ohledně základní životní potřeby oblékání a obouvání se v posudku uvádí, že *„při převlékání po příchodu ze školy oblékání zvládne, dohled na výběr oblečení ani na výkon dalších rozporovaných potřeb nelze u 13 letého dítěte považovat za mimořádnou péči, je nutné důsledně trvat povinnosti ráno se obléci a nedělat to za něj z důvodu úspory času“*. Toto hodnocení nedává odpověď na žalobní námitku, že nezl. žalobce si není schopen vybrat obuv a oblečení přiměřeně okolnostem a manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem a navíc je zarážející názor, že 13 leté dítě není v tomto věku schopno samostatně výběru oblečení. Hodnocení základní životní potřeby výkon fyziologické potřeby se v posudku uvádí, že žalobce *„má kapacitu pro zvládání očištění po stolici, je však nutné trvat na jeho provádění a umytí si rukou“*, zatímco žalobní námitkou bylo to, že očištění žalobce v důsledku psychického onemocnění odmítá, a proto ji nezvládá. Nutno poznamenat, že i tato základní životní potřeba byla v posudku ze dne 13.11.2013 hodnocena jako nezvládaná. Posudek posudkové komise pak nedává dostatečnou odpověď ani na žalobní námitku týkající se základní životní potřeby péče o zdraví, neboť v něm posudková komise uvedla, že *„není potřebné ošetřování,*

nemá pravidelnou medikaci, občasná vyšetření v nemocnici nejsou prováděna každodenně“. Zákonná zástupkyně však v žalobě i při ústním jednání krajského soudu uváděla, že žalobce má předepsány léky k pravidelnému užívání (což dokládala předloženými shora uvedenými zdravotními potvrzeními), které si neumí sám adekvátně dávkovat a pravidelně je bez dozoru užívat.

Ze shora uvedených důvodů se proto krajský soud nemůže ztotožnit se závěrem žalovaného, že posudek posudkové komise MPSV ČR ze dne 20.5.2016 je úplný a přesvědčivý. Se zřetelem k ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, krajský soud neměl možnost v této právní věci vyžádat od posudkové komise doplňující posudek, jehož úkolem by bylo dodatečně podrobně odůvodnit základní žalobní námitky, týkající se nezvládání základních životních potřeb nezletilým žalobcem - stravování, oblékání a obouvání, výkon fyziologické potřeby a péče o zdraví.

Za této situace krajskému soudu nezbylo, než rozhodnutí žalovaného zrušit pro vady řízení podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc mu vrátil k dalšímu řízení podle odst. 4 téhož ustanovení. Žalovaný v dalším řízení bude povinen odstranit vady řízení, které spočívají v neúplnosti a tím i nepřesvědčivosti posudku posudkové komise MPSV ČR ze dne 20.5.2016.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci úspěšný žalobce se práva náhrady nákladů řízení výslovně vzdal (§ 60 odst. 1 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava dne 9. března 2017

**JUDr. Petr Indráček
samosoudce**